

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** محمد حسن روزی‌طلب
• **سردبیر:** حسام الدین برومند
• **معاون فنی:** محمدملعی اکبری
• **دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
• مهدی مهرپور (اقتصادی)
• زرین رستمی‌وند (اجتماعی)

• بنفشه غلامی (جهان)
• لیدا فخری‌اندیشه) • محمدرضا عزیزی (گزارش)
• زهرا کشوری (زیست‌بوم) • فرناز قلعه‌دار (حوادث)
• مهدی کلهرزاد (اجرا)
• حجت حکیمی (صفحه‌آرایی)
• محسن جانی‌پور (ویراستاری)
• ابوالفضل نسایی (عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• **پایامک:** ۴۵۱۲۱۳۰۰۰ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• **صندوق پستی:** ۵۳۸۸۰۰۵۳۸۸۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارندۀ گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
• **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

من آن ردم که گبرم از شهان باج
بوشم جوشن و بر سر نهم تاج
فرو ناید سر مردان به نامرد
اکردام کشند مانند حلاج

باباطاهر

سخن‌روز

امام صادقی (ع):
همانا خداوند متعال همه کارهای مؤمن را به خود مؤمن واگذار نموده، جز اینکه به او اجازه نداده است خود را دلیل کند.

فروع کافی، ج ۵، ص ۶۳

نگاره

اهداف اسرائیل و متحدانش

فضای مجازی

بزرگداشتی برای استاد بزرگ موسیقی ایران

علیرضا میرعلینقی پژوهشگر تاریخ موسیقی ایران در صفحه اینستاگرامش از کنسرت موسیقی «گروه نهفت» به مناسبت بزرگداشت یکصدمین سال تولد استاد روح الله خالقی خبر داد. این برنامه به سرپرستی جهانشاه صرامی ۳ و ۳ آذر ماه در تالار وحدت برگزار می‌شود.

روایتی صهیونی و جعلی از حضرت عیسی مسیح (ع)

سعید مستغانی، منتقد فیلم در اینستاگرامش نوشت: «در فیلم «رمز داوینچی» براساس برخی جعلیات صهیونی گفته می‌شود عیسی مسیح با مریم مجدلیه (که در تاریخ، یک زن بدنام معرفی شده) ازدواج کرد و دختری به نام سارا از آنها باقی ماند که نسل مسیح را تا ابدوم بخشدید و این نسل را تشکیل‌دهنده نام «خانقاه صهیون» در این فیلم، «شام آخر» لئوناردو داوینچی، روایتی از همین موضوع قلمداد شده و ادعا می‌شود شخصی که در سمت چپ عیسی مسیح در تابلو نشسته، همان مریم مجدلیه است و گویا هموست که نزدیک‌ترین حواری به عیسی مسیح محسوب می‌گردید نه پطرس. بر همین اساس گفته می‌شود نخستین کلیسا را هم پطرس بنا نکرد بلکه کار مریم مجدلیه بود! با نشانه‌ها و علائمی که در فیلم «رمز داوینچی» نمایش داده می‌شود، در می‌یابیم، «خانقاه صهیون» در واقع همان تشکیل‌دهنده نطن علم طبعی سلطنتی بریتانیا بوده که بعداً به «کالج نامرئی» Invisible Collage تغییر نام داد و از مهم‌ترین سازمان‌های تشکیل‌دهنده فراماسونری به شمار آمد که برخی از دانشمندان و هنرمندان دوران رنسانس از جمله اسحاق نیوتن و لئوناردو داوینچی و... عضوان بودند و برخی از آنها هم در فیلم «رمز داوینچی» نام برده می‌شوند. پس پر بیراهه نخواهد بود که داوینچی «شام آخر» را بر همین اساس کشیده باشد تا روایتی صهیونی و جعلی از حضرت عیسی مسیح و زندگی و ازدواج و بچه‌ها و شام آخرش ارائه دهد!»

حماس قفل تلفات از گنبد آهنین را باز کرد

مهدی بختیاری، خبرنگار نظامی در توئیتر ضمن انتشار تصویر دربارۀ تلفات ارتش رژیم صهیونیستی در روز اول طوفان الاقصی که به‌تازگی افشا شده نوشت: «بعد از ۴۰ روز، مشخص شده که شنبه هفتم اکتبر، برای اسرائیل سیاه‌تر از این حرفا بوده. این هم سه تا گذشته اون روز که از افسران گنبد آهنین بودن: سه‌ر صعویدیان (فرمانده واحد) بنیامین گابریل یونا (یگان محافظ) و ناتانی کونتسرو (اپراتور). حماس قفل تلفات از گنبد آهنین رو هم باز کرده، این سه افسر که در پی اتمام موشک‌های برخی سامانه‌ها در حال تأمین موشک‌های جایگزین بودند، حوالی ساعت ۱۰:۳۰ دقیقه صبح کشته شدند و کشته شدن آنها سه روز بعد تأیید شده است.»

جنگ روانی اسرائیل با هدف غافل کردن ما از کل میدان

رقیه‌سادات موسوی، تحلیلگر در توئیتر نوشت: «تمرکز بر اشغال یه بیمارستان غیرنظامی به عنوان نماد مقاومت خطای استراتژیک است. جنگ روانی رسانه‌ای رژیم اسرائیل می‌خواد از کل درگیری‌های میدان غفلت کنیم.»

تهران، یک کتابخانه بزرگ

اکانت «زیباسازی شهر تهران» در توئیتر ضمن انتشار تصویری از پایلورهای جدید نوشت: «این روزها تهران تبدیل شده به یک کتابخانه بزرگ! پویش فرهنگی هوشمند «کتابخانه شهر» با ۱۰۰ عنوان کتاب روی ۷۰۰ سازه تبلیغات شهری به مناسبت هفته کتاب در پایتخت اکران شده! برید بارکد تابلوها رو بزیند و کتاب رو با تخفیف ۸۰ درصدی تهیه کنید!»

تبارشناسی سیاست فرهنگی کره جنوبی در مرکز پژوهش‌های مجلس

جواد بادین‌فکر، دانشجوی دکتری فرهنگ و ارتباطات در توئیتر نوشت: «بعد از قریب به شش ماه گزارش تبارشناسی، سیاست فرهنگی کره جنوبی در مرکز پژوهش‌های مجلس منتشر شد. در این گزارش سعی کردم با مرور منابع دست اول در حوزه سیاست فرهنگی کره، پیوندی میان توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و نهایتاً فرهنگی کره برقرار کنم.»

نقل قول

عبدالحسین خسروپناه
دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

استفاده از هوش مصنوعی در حکمرانی

هوش مصنوعی کوانتومی، مهم‌ترین فناوری در حوزه حکمرانی و حکومتداری به‌عنوان یک علم میان‌رشته‌ای، نسبت‌هایی با علمی مانند مدیریت و علوم سیاسی دارد. در حدود ۴۰ سال پیش، غرب فعالیت‌های خود را آغاز کرده و در ۲۰ سال گذشته، رشد فوق‌العاده‌ای در این زمینه داشته است. در حوزه فعالیت‌های نرم و سخت، موضوع هوش مصنوعی به ویژه هوش مصنوعی کوانتومی مهم‌ترین فناوری است و در حوزه فناوری‌های اجتماعی، موضوع حکمرانی مهم‌ترین فناوری است. متأسفانه در این موضوع خیلی عقب هستیم و لازم است با سرعت بیشتر و با استفاده از راه‌های میانبر برای رسیدن به مقصد نهایی استفاده کنیم. غربی‌ها در این حوزه با مبانی و بنیان‌های فلسفی خودشان، کارهایی انجام داده‌اند که قابل نقد است. ما نیز بنیان‌ها و مبانی حکمی، همچنین مبانی فقهی عظیمی داریم که لازم است با باز تولید آنها، مبانی و نظریه‌های حکمرانی تولید شود که این موضوع نیاز به تلاش‌های علمی فراوان دارد.

| بخشی از صحبت‌های عبدالحسین خسروپناه در مراسم رونمایی از کتاب حکمت و فقه حکمرانی

یادداشت

الهیات اسرائیلی مبتنی بر ویژه‌گرایی است

وقتی از دولت اسرائیل صحبت می‌کنیم، از چه دولتی حرف می‌زنیم؟ معمولاً در عرف گفته می‌شود که ما با یک دولت سکولار مواجه هستیم و این دولت سکولار، خیلی با آموزه‌های یهودی کهن نسبتی ندارد. اما اگر از منظر الهیات سیاسی به موضوع نگاه کنیم، اتفاقاً با یک دولت شاید توتوکراتیک طرف هستیم که تمام عناصر الهیات یهودی را می‌توانیم در نظم مبانی اسرائیل مشاهده کنیم.

به‌طور کلی ویژگی اساسی الهیات یهودی یک اصل الهیاتی است که اسکولوسویوزم یا همان «طرزگرایی» است که در هیچ دینانی به اندازه یهودیت آن را نمی‌بینیم. در مقابل این رویکرد، اینکولوسویوزم است که در آن سایر ادیان و مذاهب را در برمی‌گیرد و بنیان اصلی ایمان است ولی در این رویکرد نوعی فرقه‌گرایی وجود دارد که انگار امتیاز ویژه‌ای برای یهودی بودن مشخص می‌کند و این در یهودیت بسیار پررنگ است. از همین زاویه یهودیت با نوعی بحران مواجه است که در اسرائیل هم آن را ملاحظه می‌کنیم. وقتی از انسان یهودی صحبت می‌کنیم از چه داریم حرف می‌زنیم؟ این یک پرسش الهیاتی مهم است و خیلی از فلاسفه یهودی درباره آن صحبت می‌کنند. تفاوتی که یهودیت با اسلام و سایر ادیان دارد، این است که یهودیت مبتنی بر یک فرهنگ و از طرف دیگر مبتنی بر خون است. به عبارتی تا همین اواخر، بین متاهلین یهودی بحث بود که آیا امکان دارد کسی بتواند به یهودیت تغییر کیش دهد؟ یهودیت یک ایمان قلبی نیست، یک رابطه خونی و ویژه یا خداوند است. این بحث‌ها در اسرائیل، بسیار معاصر است.

اسرائیل شاهاک یکی از پژوهشگرانی است که بر اساس الهیات یهودی می‌گوید اسرائیلی بودن در دوره معاصر دقیقاً به جای یهودی بودن در متون الهیاتی نشسته است. وقتی از انسان اسرائیلی حرف می‌زنیم انگار در یک کانتکس الهیاتی از انسان یهودی صحبت می‌کنیم و همان ویژه‌گرایی بر انسان اسرائیلی بار می‌شود و کشور اسرائیل هم جایگزین قوم بنی اسرائیل می‌شود. این همان وضعیتی است که ما در الهیات سیاسی به دنبال آن هستیم. ما در الهیات سیاسی به دنبال این هستیم که مفاهیم مدرن سیاسی در دوره جدید، چگونه شکل تغییر یافته متفاوتی بگیرند؟ این نکته مهمی است که کمتر

به آن می‌پردازیم. حتی شاهاک می‌گوید همین لفظ دولت یهود نشان می‌دهد که ما در مورد اسرائیل با یک وضعیت متمایز از همه جای دنیا مواجه هستیم. از هنرسل به این طرف ایده دولت یهود پررنگ می‌شود. شاهاک می‌گوید وقتی ما از دولت یهود حرف می‌زنیم، انگار با یک دولت ملی مواجه نیستیم، بلکه با دولتی مواجهیم که هویتش متمایز از همه دولت‌ها در بقیه دنیا است. از همین جهت، اسرائیل همیشه درباره مفهوم «شهروندی» در سیاست داخلی خودش مشکل دارد. یک فلسطینی هیچ‌وقت شهروند درجه یک جامعه اسرائیلی نیست و همیشه درجه دو به حساب می‌آید چون بنیاد الهیاتی یهودیت مبتنی بر ویژه‌گرایی است. من کتابی با عنوان الهیات سیاسی یهود دارم که منتشر خواهد شد اما فرصت شرح مباحث آن نیست. اما آتجایی که از متون

الهیاتی بوی خوشن استشمام می‌کنیم، دقیقاً همانجاست که در این متون از برتری قوم یهود صحبت می‌شود. به‌رغم اینکه گفته می‌شود دولت اسرائیل سکولار است اما این ویژه‌گرایی دقیقاً به شهروندان اسرائیلی منتقل می‌شود. در این متون اصطلاحی که برای بقیه انسان‌ها غیر از بنی اسرائیل به کار می‌رود «گویم» است و ترجمه‌اش می‌شود «تقاله!»

به عبارتی در نگاه انسان مؤمن یهودی با گرایش‌های رادیکال، اصولاً انسانی غیر از انسان اسرائیلی از حقوق شهروندی برخوردار نمی‌شود. این موضوع در عرصه بین‌الملل نیز مشاهده می‌شود. مثلاً اسرائیل تمایل ندارد هیچ کشوری را نزدیک‌تر از خودش به آمریکا ببیند. دکتر نصر در مصاحبه با برنامه «شوکران» می‌گوید فکر نکنید در زمان شاه، ایران و اسرائیل می‌توانستند با هم خوب باشند. اسرائیل هیچ‌وقت دوست داشت آمریکا یک هووی دیگر داشته باشد. انکار یک رابطه همسری میان اسرائیل و آمریکا برقرار بود که کشور دیگری نمی‌توانست وارد شود. من می‌خواهم بگویم اتفاقاً این مسأله نیز در الهیات یهودی پررنگ است.

یکی از فصول کتابی که نوشتم الهیات سکس است که مسأله‌های بسیار مهم است. اما غیر از مباحثی که یهودیان در این زمینه دارند معتقدند قوم بنی اسرائیل مثل همسر خداوند است و این همسر حتی اگر خیانت هم بکند، خداوند باید به آن بازگردد. می‌دانید که تاریخ قوم یهود سرشار از نافرمانی و بازگشت است. بنابراین طبق الهیات‌شان اگر یهود خیانت هم بکند، خداوند به او برمی‌گردد چون اگر برنگردد و روی این زن سرکش غیرت نداشته باشد، بی‌غیرت است. دقیقاً همین برداشت‌ها به نوعی به دوره معاصر منتقل می‌شوند؛ یعنی این دولت اسرائیل از همان تقدسی برخوردار است که قوم بنی اسرائیل برخوردار بود.

عامل دیگر جغرافیای است. درباره جغرافیا نیز خوانشی الهیاتی دارد. جغرافیای اسرائیل بر اساس الهیات‌شان، جغرافیای سرزمین موعود است. روزه گارودی می‌گوید خدای اسرائیل تبدیل به دولت سرزمین موعود به سرزمین اسرائیل تبدیل شده است. حتی خروج از مصر و ماجراهای سفر خروج به مهاجرت به اسرائیل تبدیل می‌شود و وجهی مقدس پیدا می‌کند. بگذریم از اینکه در تفسیرهای مسیحیت صهیونیستی و اوانجلیستی داستان به آرم‌گدون گره می‌خورند و خیلی این مسأله برای آنها مهم است. بنابراین اسرائیل تنها دولت روی زمین است که قائل به نوعی تاریخ مقدس، جغرافیای مقدس، مردم ویژه و دولت مقدس است. این ۴ رکن را دقیقاً در تعارض با اصول دولت‌ملم (nation-state) می‌بینیم؛ یعنی ۴ رکن مردم، سرزمین، حکومت و حاکمیت. وقتی از مفهوم دولت در دوره مدرن صحبت می‌کنیم این ۴ رکن، جزو بدهی تریس‌اصول است. این ۴ اصل دقیقاً در اسرائیل وجود ندارد پس نمی‌توانند nation-state باشند چون وقتی از مردم صحبت می‌کنند، شمول‌گرایی وجود ندارد. در nation state کاری نداریم مردم، یهودی هستند یا دین دیگری دارند ولی اسرائیل در شکل دادن به یک هویت ملی هنوز بحران دارد و کاملاً ایدئولوژیک نگاه می‌کند. پس اسرائیلی نه سکولار است و نه دولت‌ملم؛ اسرائیلی یک نظم سیاسی ایدئولوژیک دارد.

عکس نوشت

عکس: اویانا